

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду од 26.12.2023 (број одлуке 79/1) формирана је комисија за избор асистента за ужу научну област Српска књижевност, предмети Народна књижевност и Књижевни фолклор, у саставу: проф. др Бошко Сувајџић (председник комисије), проф. др Немања Радуловић, др Лидија Делић, научни саветник (Институт за књижевност и уметност, Београд). У складу са чланом 84 Закона о високом образовању Републике Србије и чланом 113 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, Комисија Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

На основу увида у документацију комисија констатује да су се на конкурс објављен у листу Послови (број 1075, 17. јануар 2024) јавила два кандидата: **Константин Ађанин** и **Иван Праштало**.

Константин Ађанин доставио је следеће документе: пријаву са биографијом и библиографијом; прочитану личну карту; извод из матичне књиге рођених; уверење о држављанству; уверење о уписаним докторским студијама; уговор са Фондом за младе таленте Републике Србије; уговор о извођењу наставе на Метрополитан универзитету; уверење о стеченом звању мастера српског језика и књижевности; уверење о дипломирању; додаток дипломи (листинг оцена); потврду о учешћу на научном скупу Савремена филолошка истраживања младих истраживача 2; потврду о прихватању за штампу рада „Религија Павловићева“; књигу сажетака са скупа Књижевност у дијалогу; примерке радова „Стилизација односа сизерена и вазала у бугарштицама“; „Димезилов приступ миту“; „Semantica asquatica“; „Кад дође кући капију...етногенеза једног симбола“; „Религија Павловићева“; „Ћосићев роман бајка или зачетак дистопијског стила у савременој српској прози“; „Сенекина филозофија гнева у поезији Илије Цријевића“.

Биографија Константин Ађанин рођен је у Крушевцу 7. 3. 2000. Дипломирао је на Филолошком факултету УБ (2022) на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима. Мастер студије завршио је на истој Катедри (2023). Тренутно је на првој години докторских студија. Просечна оцена на основним студијама

је 9,72, а на мастеру 10. Дипломски и мастер рад одбранио је из Народне књижевности („Одјаци витешке епике и феудалних односа у бугарштицама“; „Лирске песме у *Ерлангенском рукопису* и Вуковој *Пјеснарици*“) На првој години основних студија добио је награду „Владан Недић“ за најбољи семинарски рад из Народне књижевности. Узимао је изборне предмете везане за фолклористику на основним (Усмено и писано у српској књижевности), мастер (Фолклористика и теорије мита, Фолклорни и митски обрасци у српској поезији 20. века) и докторским студијама (Симболична тумачења усмене бајке).

Кандидат наводи да је био стипендиста Фонда за младе таленте Министарства науке, просвете и технолошког развоја Републике Србије. Што се радног искуства тиче, наводи да је једног семестра био сарадник ван радног односа на Универзитету Метрополитен на предметима Пословна комуникација и Организационо понашање. Такође је спољни сарадник Вукове задужбине (ангажован на пројекту дигитализације Сабраних дела Вука Караџића). Ангажован је у Етнографском институту на пројекту израде дигиталне базе Фолклорне збирке ЕИ. Члан је Удружења фолклориста Србије. Такође наводи више активности везаних за студентске часописе, клубове и медијска представљања.

Учешће на конференцијама Кандидат је учествовао на међународној научној конференцији Савремена српска фолклористика 13 (Тршић, Удружење фолклориста Србије, 2023), на конференцији Књижевност у дијалогу (Филолошки факултет, 2023), као и на округлом столу Фантастика у савременој српској књижевности.

Објављени радови Рад „Сенекина филозофија гнева у поезији Илије Цријевића“ објављен је у часопису *Philologia mediana* 13.13 (2021). У њему се разматра однос античког наслеђа и хришћанства у поезији овог хуманисте. Посебна пажња посвећена је утицају Л. А. Сенеке. Теза рада је да Цријевић није типични хуманистички имитатор стоичког филозофа и антике, већ да је оригиналан аутор, што се илуструје анализом схватања гнева код Цријевића и Сенеке.

Рад „Димезилов приступ миту“ објављен је у *Летопису Матице српске* 199.512.3 (2023). Реч је о раду прегледног карактера где се на основу избора из Димезиловог опуса даје осврт на неке од тема којима се француски компаратиста бавио, на првом месту индоевропске трофункционалности.

Рад „Ћосићев роман *Бајка* или зачетак дистопијског стила у савременој српској прози“ објављен је у зборнику *Савремена српска проза* 39. У њему се Ћосићев роман посматра

као пример дистопијског и алегоријског романа, те као дело кључно за Ћосићево стваралаштво ком се у закључку приступа са становишта Хајдегерове филозофије.

Рад „Кад дође кући капију...’етногенеза једног симбола“ објављен је у *Годишњаку Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима* 17 (2022). У њему се анализира симболика капије у стваралаштву Борисава Станковића. Ослањајући се на радове Н. Петковића и В. Питулић, ова симболика се разматра у етнокултурном контексту и прати се њен прелазак у писану књижевност.

Рад „Semantica asquatica“ објављен је у *Годишњаку Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима* 18 (2023). Анализирају се формуле везане за воде и реке у *Ерлангенском рукопису* и *Пјеснарици* Вука Караџића. Разматрају се односи формула у различитим жанровима (епика, свадбена лирика), као и могуће митолошко порекло неких формула.

Рад „Религија Павловићева“ прихваћен је за објављивање у зборнику са конференције Центра за савремена филолошка проучавања младих истраживача Филозофског факултета Универзитета у Нишу. Рад има за тему збирку *Светли и тамни празници* Миодрага Павловића и њене теме које се одређују као гностичке. Наводи се присуство различитих форми гностицизма и њихов однос према „песничкој религији“.

Рад „Стилизација односа сизерена и вазала у бугарштицама“ објављен је у часопису *Фолклористика* 8.1-2 (2023). Он се наставља на истраживања о феудалним елементима у бугарштицама. Наводе се примери из песама који се тумаче културолошко-историјски као рефлекс феудалних односа сизерен-витез.

Иван Праштало доставио је следеће документе: пријаву на конкурс; биографију и библиографију; извод из матичне књиге рођених; уверење о држављанству; уверење о дипломирању; уверење о стеченом звању мастера; уверење о уписаним докторским студијама; листинг оцена са СЕЕРУС размене; диплому награде „Владан Недић“; потврду о учешћу на међународној студентској конференцији „Брисање граница“; потврду о учешћу на Међународној студентској конференцији „Цанкар и ми“; потврду о волонтерском учешћу у реализацији 16. Међународног конгреса слависта; примерке радова „Семиотика простора у роману *Баконја фра Брне Симе Матавуља*“, „Песма повратка у збиркама Вука Стефановића Караџића и Милмана Перија“, „Обликовање искуства Другог светског рата у склопу животне приче“, „Појам place-lore-a у савременој

фолклористици“ и потврду да је рад „Појам place-lore-a у савременој фолклористици“ прихваћен за штампу.

Биографија Иван Праштало рођен је у Зрењанину 29. 4. 1995. Дипломирао је на Филолошком факултету УБ, на Катедри за Српску књижевност и језик са јужнословенским књижевностима (2020). Мастер студије завршио је на истој Катедри (2023). Тренутно је на првој години докторских студија. Просечна оцена на основним студијама је 9,58, а на мастеру 10. Дипломски рад бранио је из Српске књижевности 18. и 19. века, а мастер из Народне књижевности („Семиотика простора у роману *Бакoња фра Брне Симе Матавуља*“; „Песма повратка у збиркама Вука Караџића и Милмана Перија“). Током студија узимао је изборне предмете везане за фолклористику: Усмено и писано у српској књижевности, Староиндијске приповедне збирке и српска усмена проза, Теренско истраживање фолклора (на основним), Теорија формулативности, Певач и традиција, Предања и легенде у систему фолклорне културе (мастер), Симболична тумачења усмене бајке (на докторским). На првој години основних студија добио је награду „Владан Неђић“ за најбољи семинарски рад из Народне књижевности. Током школске 2017/2018. провео је летњи семестар на Универзитету у Тартуу, на Одсеку за естонски и компаративни фолклор, где је полагао предмете из фолклористике и семиотике (Теоријске концептуализације фолклора и културног наслеђа, Фолклор-заједничка становишта и контроверзе: Дандес/Хонко, Вернакуларни изрази и аналитичке категорије, Методе прикупљања података и анализе, Тартуско-московска семиотичка школа). Током тог боравка као студент волонтер учествовао је у научном симпозијуму *Supernatural Places Revisited: The Spatial Dimension of Folklore and Sagas*. Наводи и да је без полагања испита пратио наставу на другим курсевима везаним за фолклор и семиотику. Летњи семестар 2019/2020. провео је на Филозофском факултету Универзитета у Загребу где је полагао испите везане за културологију, теорију књижевности и теорију филма.

Кандидат наводи да је као студент учествовао у пројекту *Живи фолклор* Удружења фолклориста Србије. Такође је учествовао у радионици *Заједно у очувању нематеријалног културног наслеђа* који су организовали Удружење фолклориста Србије и Центар за очување нематеријалног културног наслеђа при Етнографском музеју у Београду (2023). Што се радног искуства тиче, кандидат је у више наврата радио као професор српског језика и књижевности у школама, а има и искуство рада у издаваштву

(Клио). Такође наводи активности везане за студентске часописе и волонтирање током студија.

Учешће на конференцијама Кандидат је учествовао на међународним студентским конференцијама у Београду 2018. (Цанкар и ми) и Загребу (Брисање граница), на научном скупу у Рудом (Милош Видаковић – Царски сонети младобосанске књижевности као израз друштвених прилика пред Велики рат), као и на међународном научном скупу Савремена српска фолклористика 13 (Тршић 2023).

Објављени радови Рад „Семиотика простора у роману *Бакоња фра Брне Симе Матавуља*“ објављен је у *Летопису Матице српске* 199.512.6 (2023). Приступ у раду ослања се на семиотичке појмове модела света који укључује и простор. Полазећи од овога, предлаже се тумачење према ком у основи романа стоји карневалска слика света.

Рад „Песма повратка у збиркама Вука Стефановића Карацића и Милмана Перија“ објављен је у *Годишњаку Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима* 18 (2023). Као основни аналитички појам узима се „образац приче“ Алберта Лорда, који је у досадашњој рецепцији теорије усмене формулативности привукао најмање пажње, па се на примеру једног таквог обрасца упоређују корпуси хришћанске и муслиманске епике и изводе нови закључци о њиховим сличностима и разликама.

Рад „Обликовање искуства Другог светског рата у склопу животне приче“ објављен је у часопису *Фолклористика* 8.1-2 (2023). На примерима из корпуса насталог на основу сопственог теренског рада помоћу жанровског одређења животне приче показују се наративне стратегије у саопштавању искуства рата.

Рад „Појам *place-lore-a* у савременој фолклористици“ прихваћен је за објављивање у зборнику радова са Међународног научног скупа Савремена српска фолклористика 13 (Удружење фолклориста Србије). У њему се представља један новији појам фолклористике и демонстрира како се може применити на изабраним примерима теренских записа.

Предлог и образложење Комисије

Комисија је детаљно прегледала конкурсни материјал и констатовала да оба кандидата испуњавају формалне услове конкурса (оба кандидата су студенти докторских студија и

на свим нивоима студија имају просечну оцену вишу од 8), али да број кандидата прелази оквире расписаног конкурса. Комисија је установила и да су оба кандидата показала одличне резултате у области проучавања народне књижевности и фолклора.

Имајући у виду континуитет интересовања за фолклористику током свих нивоа студија, студијски боравак на катедри за фолклор где је полагао испите код неких од водећих светских фолклориста, висок квалитет објављених радова из области фолклористике, као и искуство рада у настави, Комисија се сагласила да Већу за **асистента за ужу научну област Српска књижевност, предмети Народна књижевност и Књижевни фолклор, предложи мр Ивана Праштала.**

У Београду, 21. 2. 2024.

Комисија:

Проф. др Бошко Сувајцић

Проф. др Немања Радуловић

Др Лидија Делић
